Lietas Nr. 127030513
Lietas arhīva Nr. 104AA-1129-13/16

SPRIEDUMS

Rīgā 2013.gada 16.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese S.Amola,

tiesneši Z.Lagzdiņa un J.Stukāns,

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3 izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. B/, personas kods /personas kods/**, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā- LAPK) 149.^{15} panta trešās daļas.

Aprakstošā daļa

2013.gada 14.jūlijā VP Rīgas reģiona pārvaldes jaunākā inspektore /pers. D/ sastādīja administratīvā pārkāpumaprotokoluNr.PA932633 P/137 par to, ka 2013.gada 14.jūlijā plkst.03.14 Rīgā /pers. B/ vadīja motociklu HARLEY DAVIDSON FLSTF, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Brīvības ielu no Lāčplēša ielas puses Elizabetes ielas virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar iespējamo minimālo alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā 1,40 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Mērījumi tika veikti ar alkometru alcoQuant 6020 No:A113111.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 29.jūlija spriedumu /pers. B/ tika atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{15}panta trešajā daļā un sodīts ar naudas sodu Ls 800 (astoņi simti latu) apmērā, ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem.

Tiesa spriedumā secinājusi, ka /pers. B/ darbības pamatoti kvalificētas kā transportlīdzekļa vadīšana, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles. Tiesa atzinusi, ka /pers. B/ sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē neguva apstiprinājumu un ir pretrunā ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem objektīviem pierādījumiem. /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma sastāvs pierādīts ar lietā esošajiem pierādījumiem: ar /pers. B/ paskaidrojumiem par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā viņš vadīja motociklu un pirms tam bija lietojis alkoholiskos dzērienus; ar 2013.gada 14.jūlija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA932633, 2013.gada 14.jūlija transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB314318, 2013.gada 14.jūlija atkārtotas verificēšanas sertifikātu Nr.A-3205V13, policijas darbinieka. 2013.gada 14.jūlija ziņojumu, kā arī ar citiem pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā. Tiesa konstatējusi, ka /pers. B/ piekrita veikt alkohola ietekmes noteikšanas pārbaudi un piekrita rezultātiem, apstiprinot veiktās pārbaudes rezultātus ar savu parakstu.

Par minēto tiesas spriedumu /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdza Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 29.jūlija spriedumu atcelt un lietu izbeigt.

Apelācijas sūdzībā /pers. B/ norādīja, ka pirmās instances tiesa spriedumā nav ņēmusi vērā un taisnīgi izvērtējusi pierādījumus. Lietā ir pieļautas vairākas kļūdas, uz kā pamata administratīva lietvedība ir jāizbeidz. Administratīvajā procesā ir pieļauti gan procesuāli pārkāpumi, gan saturiskā ziņā rupjas kļūdas.

Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka protokolu PA9322633 neparakstījis, jo viņam nebija izskaidrotas ne tiesības, ne arī pienākumi. Pēc tā, kad policijas darbinieci palūdzis iedod paskaidrojuma blanku vai arī baltu lapu, jo bija pretenzijas par formalitātēm, /pers. D/ atbildējusi, ka viņai nav iespējas viņu (/pers. B/) nodrošināt ar papīru, paskaidrojusi, ka savas pretenzijas varēs izteikt tiesā. Bez tam, policijas darbiniece /pers. D/ ir pārkāpusi Ministru kabineta noteikumus Nr.977 „Prasības mēraparātiem, ar kuriem nosaka alkohola koncentrāciju personas izelpotajā gaisā" 17.punktu, jo mērierīce (alkometrs) netika uzsildīta. Pēc viņa (/pers. B/) apturēšanas policijas darbiniece pienāca minūtes laikā, un teica, ka jāiepūš alkometrā. Tā kā viņš (/pers. B/) bija pārliecināts, ka alkometrs promiles neuzrādīs, piekritis bez vārda runas. Policijas darbiniece ieslēdza mēraparātu un viņš (/pers. B/) iepūtis „trubiņā". Par to, ka policijas darbiniece ir rīkojusies pretlikumīgi, uzzināja jau pēc tam. No lietas 3.lapas izriet, ka viņš (/pers. B/) braucis plkst.03:14, pirmais

pūtiens tika veikts plkst.03:14. Kaut arī protokolā ailē „liecinieki" ir paraksts (bez atšifrējuma), tā sastādīšanas laikā neviena liecinieka nebija. Protokola otrā pusē ir aile „ziņas sniedza"- LANA, kaut gan jābūt arī amatam, uzvārdam vai operatora numuram. Ailē „amatpersona" iestādes nosaukums nav pilnīgs, nav minēts, vai darbiniece ir Kriminālpolicijas vai Kārtības policijas darbiniece, iztrūkst informācija, kādas policijas pārvaldes un kāda bataljona darbiniece viņa ir. Iepriekš minētie pārkāpumi ir nolaidība, jo ir pieļauts tik daudz rupju kļūdu vienā dokumentā (veidlapā).

Tāpat /pers. B/ norādījis, ka no tiesas sprieduma secināms, ka alkometra AlcoQuant 6020 Nr.A113111 sertifikāta derīguma termiņš ir beidzies pusgadu atpakaļ, jo tas bija derīgs līdz 2013.gada 4.janvārim. Sertifikāta augšējā kreisajā stūrī ir datums (saskatāma daļa no tā)- 2011.gada augusts. Minētais dokuments ir it kā izsniegts 2013.gada 4.jūlijā. Minētais fakts liek aizdomāties par to, ka ne tikai alkometrs rādīja kļūdu, bet arī verificēšanas sertifikāts ir viltojums. /pers. B/ lūdza tiesu SIA no „KJ SERVISS" izprasīt atkārtotās verificēšanas sertifikāta oriģinālu).

Apelācijas sūdzībā /pers. B/ norādīja, ka divas stundas pirms viņu apturēja, viņš bija izdzēris vienu 0,5 litru gaišā alus. Mēraparāts ir parādījis vismaz par vienu promili vairāk. Paskaidroja, ka apšauba ne tikai verificēšanas sertifikāta īstumu, bet arī to, ka alkometrs bija verificēts. Lūdz tiesu izprasīt no Valsts policijas žurnālu vai tā apstiprinātu kopiju, kur būtu redzams, kad un vai vispār policijas darbiniece /pers. D/ ir ņēmusi doto alkometru).

Tāpat apelācijas sūdzībā tika norādīts, ka ceļu policijas darbinieka ziņojums ir uzrakstīts paviršī. Frāze „nevienmērīgā ātrumā- nestabili", nav saprotama, līdz ar ko nav saprotams apturēšanas iemesls un „sasveicinājos"- policijas darbinieks stādās priekšā; visbeidzot frāze „vadītājs kļuva ļoti nervozs". Paskaidroja, ka viņš (/pers. B/) nekļuva nervozs, bet biju dusmīgs par netaisnību, jo pūšot pirmo reizi mēraparātā policijas darbinieks neparādīja izdrukas rezultātu. Savukārt pēc otrā pūtiena tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, un, kad iepazinies ar tā saturu, ieraudzīja, ka ir 1,40 promiles. Bija apmulsis un atteicies protokolu parakstīt. Policijas darbiniekam skaidrojis, ka tur ir kļūda.

/pers. B/ norādīja, ka apturēšanas brīdī viņam līdzi nebija nekādi dokumenti, līdz ar ko būtu lietderīgi uz tiesas sēdi uzaicināt policijas darbinieci /pers. D/, lai viņa varētu veikt atpazīšanu un lai viņa varētu norādīt pēc kādām pazīmēm viņa konstatēja ka PA protokols Nr.932633 tika sastādīts tieši uz /pers. B/ vārda.

Bez tam, /pers. B/ norādīja, ka lietas 12.lapā atrodas izņemšanas protokols, kuru nav parakstījis. Protokolā esošais paraksts nepieder viņam, protokolā ir nepamatoti un rupji svītrojumi, bet frāze „labotam ticēt" nav ne parakstīta, ne atrunāta. Lietas 13.lapa nav noformēta, līdz ar ko nav saprotams, kur uz doto brīdi atrodas motocikls. Aile „pieņēma" ir tukša, kas ir pārkāpums.

Par vienu no visrupjākajiem pārkāpumiem /pers. B/ atzina to, ka tā kā viņam līdzi nebija dokumentu, viņš bija jānogādā tuvākajā policijas iecirknī personības noskaidrošanai, kas netika izdarīts. Lietas 8.-10.lapā esošā informācijas tika izdrukāta tikai nākamajā dienā. Bez tam, lietas materiālos neatrodas administratīvās aizturēšanas protokols, kas atkal ir pārkāpums, jo no brīža, kad ticis apturēts, viņam bija liegta brīva pārvietošanās. Notikuma vietā atradies pusotru stundu un viņam bija liegta iespēja aiziet uz labierīcībām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, /pers. B/ norādīja, ka Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa savu spriedumu ir balstījusi uz pieļāvumiem un varbūtībām, nevis uz pierādījumiem.

Ievērojot LAPK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Motīvu daļa

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka 2013.gada 14.jūlijā plkst.03.14 Rīgā /pers. B/ vadīja motociklu HARLEY DAVIDSON FLSTF, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Brīvības ielu no Lāčplēša ielas puses Elizabetes ielas virzienā, un ka pirms tam viņš bija lietojis alkoholisko dzērienu.

No /pers. B/ iesniegtās apelācijas sūdzības izriet, ka viņš apstrīd veiktās pārbaudes rezultātus, proti, nepiekrīt tam, ka iespējamā minimālā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā bija 1,40 promiles.

Izvērtējot pierādījumus lietā, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums kā likumīgs un pamatots ir atstājams negrozīts.

Atbilstoši LAPK 289^{13}.panta trešās daļas regulējumam tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas nolēmumu motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu nesniedz, taču tiesu kolēģija izsaka savus secinājumus par apelācijas sūdzībā norādīto.

Apelācijas sūdzībā /pers. B/ norādīja, ka apšauba veiktās pārbaudes rezultātu un to, ka alkometrs vispār bija verificēts, jo verificēšanas sertifikātam beidzies derīguma termiņš.

No lietas materiālos esošā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB314318 redzams, ka /pers. B/ pārbaude tika veikta izmantojot mēraparātu AlcoQuant 6020 No:A113111 (lietas 5.lapa).

Lietas materiālos atrodas mēraparāta izdrukas, no kurām izriet, ka 2013.gada 14.jūlijā plkst.03.14 /pers. B/ tika konstatēts 1,52 promiles, plkst.03:30- 1,78 promiles. No izdrukām redzams, ka mēraparāts ir verificēts līdz 2014.gada 4.janvārim.

Tāpat lietas materiālos atrodas SIA KJ SERVISS" atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.A-3205V13 (kopija), no kura redzams, ka mēraparāts AlcoQuant 6020 No:A113111 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punktā minētajām prasībām- precizitātes klasei, kā arī 2005.gada 20.decembra MK noteikumu Nr.977 prasībām. Verificēšana mēraparātam tika veikta 2013.gada 4.jūlijā, verificēšanas sertifikāts izsniegts tajā pašā dienā un derīgs līdz 2014.gada 4.janvārim, tas ir, ir izsniegts uz sešiem mēnešiem (lietas 6.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesu kolēģijai nerodas šaubas, ka mēraparāts AlcoQuant 6020 No:A113111 pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija verificēts, līdz ar ko nav saskatāms pamats apšaubīt iegūto mērījumu rezultātus.

Apelācijas sūdzībās iesniedzējs norādīja, ka viņš netika iepazīstināts ar pirmā pūtiena rezultātu. Tiesu kolēģija atzīst, ka no mēraparāta nolasījuma izdrukām izriet pretējais- /pers. B/ parakstījis gan plkst.03.14, gan arī plkst.03:30 veiktās pārbaudes rezultātus.

Bez tam, apelācijas sūdzībā /pers. B/ norādīja, ka apturēšanas brīdī viņam līdzi nebija personību apliecinošā dokumenta, līdz ar ko policijas darbiniekiem viņš bija jānogādā policijas iecirknī personības noskaidrošanai. Tāpat /pers. B/ norādīja, ka informācija par viņu tika izdrukāta tikai nākamajā dienā.

Lietas materiālos esošais jaunākās inspektores /pers. D/ ziņojums apstiprina /pers. B/ norādīto- apturēšanas laikā motocikla vadītājs nevarēja uzrādīt ne transportlīdzekļa vadītāja apliecību, ne arī reģistrācijas apliecību (lietas 7.lapa).

Savukārt no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA932633 satura izriet, ka policijas darbiniekam nebija šaubu, ka apturētā persona ir /pers. B/. Sastādot protokolu 2013.gada 14.jūlijā plkst.03:45, inspektores /pers. D/ rīcībā jau atradās informācija par /pers. B/ vadītāja apliecību- protokolā norādīts dokumenta numurs, kategorijas, un tas, ka apliecība ir derīga (lietas 3.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesu kolēģija atzīst, ka administratīvā pārkāpuma sastādīšanas brīdī policijas darbiniecei nebija šaubu par transportlīdzekļa vadītāja personību. Bez tam, arī pats apelācijas sūdzības iesniedzējs nekad nav apstrīdējis to, ka protokolā norādītajā laikā un vietā tieši viņš bija motocikla HARLEY DAVIDSON FLSTF, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs. Kā arī lietā nav strīda, ka konkrētajā gadījumā ticis apturēts tieši /pers. B/.

Pārējos apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesu kolēģijas nolēmumu. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 29.jūlija spriedumu atstāt negrozītu, bet **/pers. B/, personas kods /personas kods/**, iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums ir pieejams tiesas kancelejā no 2013.gada 16.oktobra.

Tiesnese S.Amola

Tiesnese Z.Lagzdiņa

Tiesnesis J.Stukāns